

Israel-romantik frelser ingen jøde

Af Kai Kjær-Hansen

Ved sin tilstedeværelse i Israel vil Den danske Israelsmission forsøge at være med til at give det allerbedste, som vi har fået fra det jødiske folk, nemlig Jesus, *tilbage* til det jødiske folk.

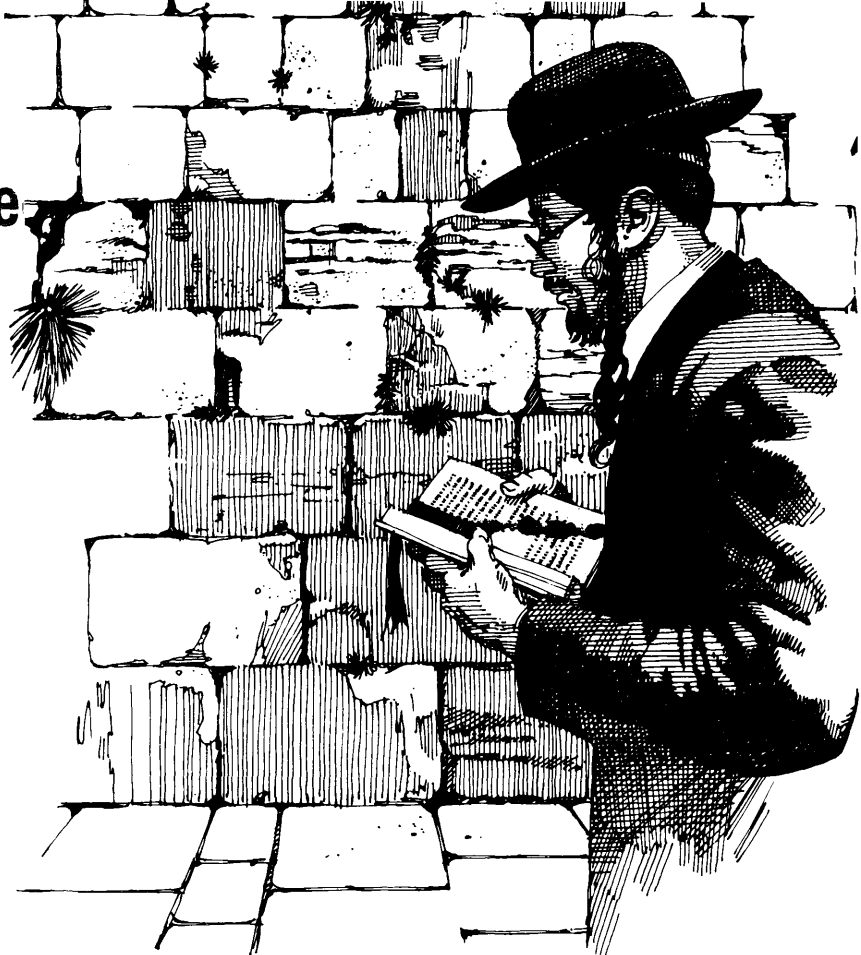
Hvad betyder »tilstedeværelse«?

Tilstedeværelse betyder ikke blot, at vi er der, og dermed viser kærlighed, sonende kærlighed for alle de forbrydelser, der er begået af kirken mod det jødiske folk, selv om det også har betydning. Tilstedeværelse betyder *heller ikke* blot socialt arbejde, selv om sonende *handlinger* også har betydning. Tilstedeværelse betyder villighed til at række *Ordet* om Israels Messias tilbage til Israels folk. Det er netop med henblik på Israel, Paulus siger de berømte ord om, at troen kommer af det, som høres, og at jøderne ikke kan høre evangeliet, uden at der er nogen, der prædiker det (Rom. 10,14ff). Tilstedeværelse i Israel med ønsket om at bringe Ordet tilbage til det jødiske folk er en yderst vanskelig sag!

For over 150 år siden sagde en engelsk missionsleder, Lewis Way: »Til at udrette noget i Israelsmissionen kræves der mere end Abrahams tro, mere end Moses' udholdenhed og mere end Jobs tålmodighed.« Sagen er ikke blevet lettere efter de forbrydelser, der er begået af kirken siden da.

Bemærkelsesværdig fremgang

I martsnummeret af *Evangeliet og den jødiske verden* skriver Jørgen Bækgaard Thomsen, Den danske Israelsmissions udsending i Jerusalem, om antallet af kristne jøder i Israel: »Der er vel i dag netop lige

så mange, som der var efter den første pinsedag, da omtrent 3000 blev døbt« (Ap. G. 2,41). For 10 år siden anslog Ole Chr. Kvarme og jeg i bogen »Messianske jøder«, at antallet ikke var meget større end 1000. Er begge tal blot *nogenlunde* korrekte — vel vidende, at kun Gud kender hjerterne — er der sket noget i Israel på disse år. Hertil kan lægges, at messianske jøder i dag synes at være blevet langt mere *synlige*, end de var for 10 år tilbage.

Hvad enten antallet er fordoblet eller tredoblet på disse 10 år, er der sket *en bemærkelsesværdig fremgang*. Det ville være udtryk for et slemt hovmod — og endda direkte løgn — hvis jeg hermed ville antyde, at Den danske Israelsmission skulle have æren for denne fremgang. Men det er sket, fordi nogle jødekristerne og nogle hedningekristne har stået sammen om at fastholde missionsforpligtelsen.

Og Den danske Israelsmission har været der og givet sit — lille — bidrag gennem tilstedeværelse, hospitalsarbejde, menighedsarbejde og forkyndende virksomhed. Desuden tager Jørgen Bækgaard Thomsen del i det vigtige arbejde med at uddanne jødekristerne ledere. Det foregår ud fra Caspari-Centret i Jerusalem, som ledes af Den norske Israelsmission. Martha Bækgaard Thomsen har haft hospitalsarbejde og bistået i arbejdet med danske kibbutz-volontører og turistgrupper. Hver fjortende dag arrangerer den danske præst en dansk gudstjeneste. I arbejdet med danskere i Israel har han i det sidste års tid fået hjælp af Jens Henrik Kristiansen, hvis kone, Helle, arbejder på et hospital i Jerusalem. Hanne Refslund arbejder på et kombineret alderdoms- og plejehjem i Haifa, hvor størstedelen af beboerne er ældre jødekristerne.

Den danske Israelsmission har valgt at samarbejde med

allerede eksisterende menigheder og knytter hovedsageligt til ved *lutherske* menigheder. Ordet og Israel har valgt at knytte til ved en gendøbende menighed i Jerusalem. Generelt kan det hævdes, at det konfessionelle spørgsmål for de fleste jødekristne er meget lavt prioriteret. Man generer vist ingen ved at sige, at en del af dem, der kommer i lutherske menigheder, *ikke* er særligt luthersk bevidst. Kun fremtiden kan vise, om det vil lykkes at eta-

blere én jødekristen kirke i Israel, der er baseret på et sundt *bibelsk* grundlag.

Israel har brug for Ordet om Jesus

Der er i Bibelen givet specielle løfter om, at Israel *som folk* skal anerkende Jesus som Messias. Hvordan det vil ske, kan man have forskellige meninger om. Men spekulationer i fremtiden må ikke styre os så meget, at missionsforpligtelsen til i dag at bringe evangeliet *tilba-*

ge til det jødiske folk nedtones.

Israel har brug for at høre Ordet om Jesus, hvis det skal frelles, sådan som døbte mennesker i vort eget land har brug for omvendelsens Ord. Vi kan ikke sige det sidste, hvis vi nedtoner det første. Gør vi det alligevel, har vi ladet os indfange af en Israel-romantik. Men vor Israel-romantik frelser ingen jøde. Det vil Den danske Israelsmission gerne fastholde ved sin tilstedeværelse i Israel.